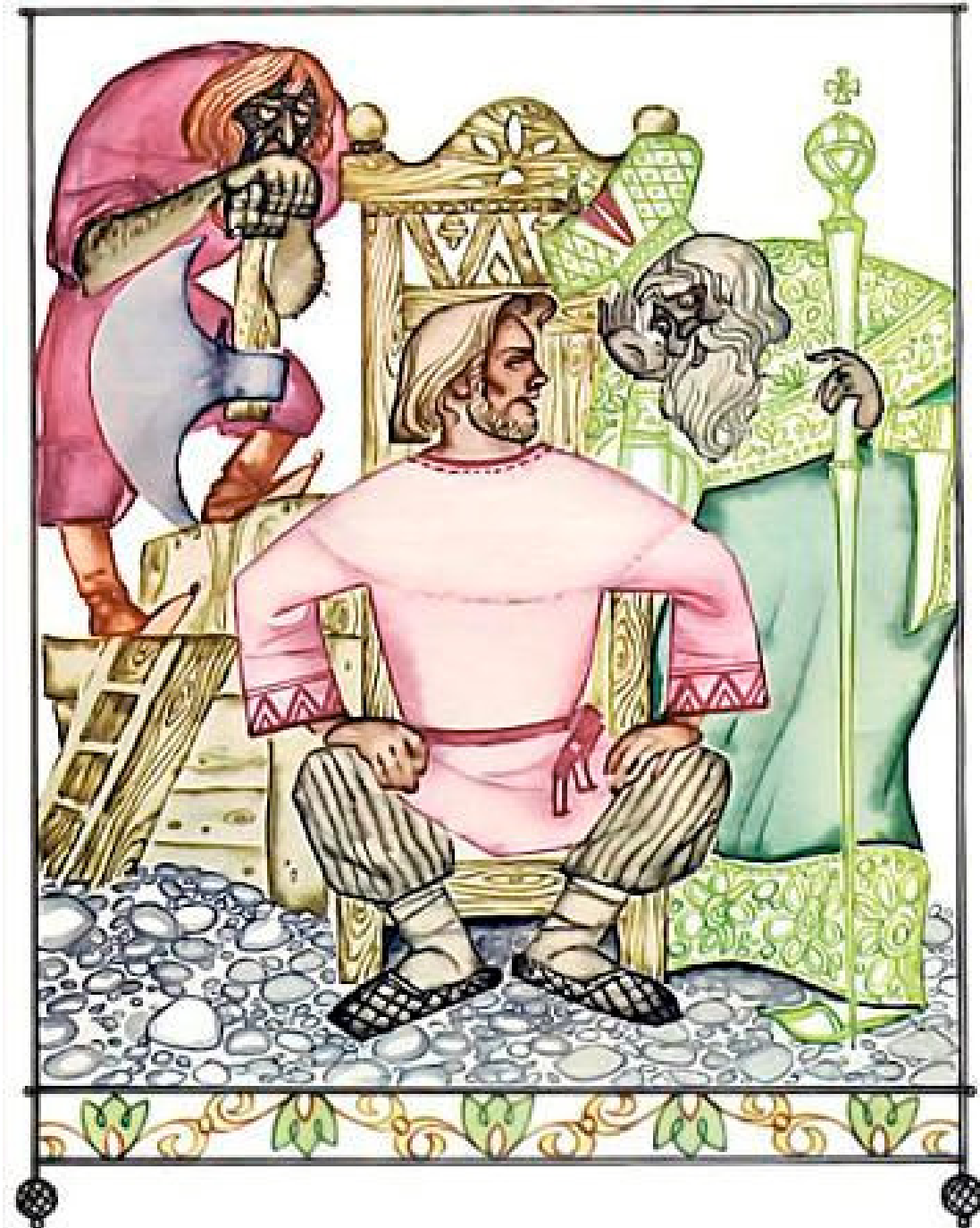

КАК ОДИН ПАРЕНЬ ЦАРЯ ПРОУЧИЛ

הצאר והסיפורים

סיפור עממי רוסי

צייר נ. בריוחנוב

לפני שנים רבות חי צאר אחד שאהב מאוד לשמוע סיפורים. המשרתים שלו חיפשו בכל המדינה מספרי סיפורים. אלא שהצאר רצה כל יום לשמוע סיפור חדש, כזה שעוד לא שמע אף פעם. ואם סיפרו לו סיפור שהכיר כבר, היה מצווה לכרות את ראשו של המספר.

אבל איך תדע האם הצאר שמע את הסיפור או לא? וכך מדי יום נפלו ראשים של המספרים והגיע זמן שאף אחד לא רצה לבוא ולספר סיפורים לצאר. המשרתים התפזרו בכל המדינה, רצו, חיפשו, אבל איש לא היה מוכן מרצונו להתפטר מראשו. אמר הצאר למשרתים "אם לא תמצאו לי מספר סיפורים, אצווה להוריד את ראשיכם." אך דווקא אז, תארו לעצמכם, הופיע בחור צעיר אחד, כנראה מהמר על מזלו. התנדב בעצמו! אומר "אלך, אספר סיפור לאבא-צאר."

המשך הסיפור.
"ספר מהר!" אומר.
והבחור ממשיך: "אתה זוכר איזו סככה בנו סבא שלי וסבא שלך? ובאותה הסככה הם גידלו פר כל כך גדול, שלסנונית לקח יום שלם לעוף מקרן אחת לקרן שנייה שלו. שמעת על כך?"
"לא, לא שמעתי" אומר הצאר.
"טוב, אם לא שמעת אז מספיק להיום" אומר שוב הבחור "נמשיך מחר." והלך.
"אז אתה ערמומי כזה" חושב הצאר "אבל אני אהיה יותר ערמומי. עוד תיפרד מראשך."
אסף הצאר את כל אנשי החצר שלו ואומר "כשהבחור הזה יבוא לספר לי סיפור, בואו לשמוע. ותזכרו - מה שלא יספר, תמיד תגידו שכבר שמעתם זאת מזמן."
בא הבחור ביום שלישי, כפי שהבטיח. ושוב הצאר משיב אותו בכסא.
התחיל הבחור לספר: "כשאבא שלי ואבא שלך גרו בשכנות, אבא שלך לקח אצל אבא שלי הלוואה של ארבעים חביות זהב. על ארבעים סוסים היו צריכים

הצאר כל כך שמח שבעצמו הביא לבחור כסא, ואומר "שב, ספר, ידידי!"
והבחור התחיל לספר: "זה היה לפני זמן רב, כשסבא שלי וסבא שלך בנו ביחד סככה גדולה. היא הייתה כל כך ארוכה, שלסנאי היה לוקח יום שלם לקפוץ מקצה אחד לקצה שני שלה. כזו הייתה הסככה! שמעת עליה?"
"לא, לא שמעתי" הודה הצאר.
"טוב, אם לא שמעת אז מספיק להיום" אמר הבחור "אבוא מחר שוב."
והוא בא למחרת. הצאר שוב מביא לו כסא. הוא מאוד רוצה לשמוע את

להוביל אותן. שמעתם על כך?"
ואנשי החצר, שזכרו מה ציווה הצאר, ענו כולם
במקהלה "שמענו!"
"טוב ששמעתם, אז הצאר, תחזיר עכשיו את
החוב!" אמר הבחור.
והצאר היה צריך למסור לבחור את הזהב. כי הרי
כולם פה אחד הודו שהוא חייב! התחילו לאסוף
זהב, גירדו את תחתית האוצר של הצאר ובקושי
הצליחו למלא חבית זהב אחת.
הבחור לקח את הזהב ונסע. ומאז עבר לצאר כל
חשק לשמוע סיפורים. כך לימד אותו לקח הבחור
הצעיר.